

Så siger vi, at så er der et marked, som vi også ønsker at stille nogle krav til, fordi man får en public service-station, en nuværende public service-station, som har en værdi, og som er blevet bygget op over årene. Når vi så ønsker at privatisere TV 2, har det ikke noget med en bastant politisk markering at gøre. Det har rent faktisk noget at gøre med, at vi ønsker at sikre TV 2 nogle udviklingsmuligheder, forretningsmæssige udviklingsmuligheder, som kan sikre, at de også kan købe rettigheder og har penge til at lave de udsendelser, som vi gerne vil have dem til at lave fremover. Og det bliver altså nødvendigt, for de små licensmidler, som de får, vil de ikke kunne løfte de opgaver med i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes ikke, hr. Jens Rohde svarer på spørgsmålet.

Det er svært at få en kanal til at løbe rundt, markedet kan ikke klare alt, når man stiller store krav omkring public service osv.; det kan ikke lade sig gøre. Det er derfor, vi giver penge til Danmarks Radio. Det gør vi lige præcis, fordi vi har en erkendelse af, at markedet ikke kan klare alt. Hvis man vil lave public service, koster det mere, end man kan få ind på et marked.

Men hvordan skal TV 2 så få det til at løbe rundt på et marked, ved at man oven i købet, som hr. Jens Rohde siger, sætter strenge public service-krav? Efter min mening hænger det ikke sammen, medmindre man allerede har erkendt, at de strenge public service-krav selvfølgelig ikke bliver opfyldt.

Selvfulgelig kan enhver idiot, havde jeg nær sagt, lave en halv times nyhedsudsendelser, men der er meget stor forskel på, om den halve times nyhedsudsendelser består i at læse op, hvad der har stået i en avis, eller om den består i at lave selvstændigt journalistisk arbejde. Det gør jo en forskel.

Hvordan kan man fastlægge det på forhånd? Er risikoen ikke netop, fordi markedet ikke kan klare alt, at vi på det formelle plan får en public service-forpligtelse, der bliver opfyldt, men reelt får vi det ikke?

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nej, tværtimod, fordi et af de allerallervigtigste varemærker for TV 2 er jo deres nyhedsudsendelser i dag. Og man skal være en ualmindelig

dårlig købmand, hvis det er sådan, at man tager det allervigtigste varemærke, man overhovedet har på sin station, og skyller det ud med badevandet. Man skal være en ualmindelig dårlig købmand. Så jeg kan slet ikke se noget problem i det her.

Men det, vi gør, er at skabe et grundlag for TV 2 til, at de kan videreudvikle sig i den mediekonvergens, som er, at de kan brede sig ud over andre medier, uden at vi her giver dem statsstøtte til det og dermed laver konkurrenceforvridning over for andre aktører, for det mener vi ikke at man skal kunne gøre. Her får vi et frit TV 2, der så, for at de kan få lov til at agere og få den store kanal, hovedkanal – de får lov til at sende landsdækkende – har nogle forpligtelser, de skal opfylde. Og jeg er helt overbevist om, at TV 2 vil opfylde de forpligtelser, også fordi de jo i dag er den mest populære station. Hvorfor i alverden skulle man dog som kommerciel station gå ind og lave noget tv, som ingen gider at se eller høre på? Det ville også være en meget dårlig forretning, så jeg er fuld af fortrøstning.

Jeg ser det her som en udviklingsmulighed for TV 2. Venstrefløjen ser det som noget andet, men så mangler vi bare stadig væk et svar på: Hvor skal midlerne komme fra, og hvor meget skal licensen stige, hvis TV 2 skal have mulighed for at udvikle sig på de betingelser, som venstrefløjen stiller op? Det har vi aldrig fået et svar på.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

En kort meddelelse: Der er endnu to ordførere, og der er en kort bemærkning. Debatten var sluttet, men er genopstået, så vi kører videre. Det er bare en oplysning til dem, der står i salen: Hvis de udelukkende vil snakke, er der plads udenfor. Der er 6-8 minutter igen.

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Det er jo sådan med folketingsdebatter, at når man har haft en runde og ministeren har svaret, kan man føle anledning til at sige noget igen, og det er den ret, jeg benytter mig af.

Statsministeren sagde, at venstrefløjen var imod at bryde Danmarks Radios monopol, og han blev ved med at gentage det. Derfor føler jeg trang til at korrigere det, statsministeren sagde. Nu repræsenterer jeg ikke nødvendigvis hele venstrefløjen, men jeg føler mig kaldet, når man siger venstrefløjen. SF var ikke imod at bryde Danmarks Radios monopol, men vi var imod, at